

neppe komme dertil, at man ved en Lov tvinger Aktieselskaberne til at benytte edsvorne Revisorer. Man bør vist indrette det som i England, hvor saadanne Revisorer efterhaanden ere blevne en Institution, som man ikke kan komme udenom. Der findes ikke i England nogen Lov om, at man skal benytte disse Revisorer, men ethvert Aktieselskab benytter dem, fordi man mener, at man kommer lidt udenfor det gode Selskab, hvis man ikke gør det. Jeg tror, at dette Spørgsmaal om edsvorne Revisorer passende kan bringes i Forbindelse med Aktieloven.

Endelig er der et Spørgsmaal, som det dog ikke er værd for Tiden at fordybe sig for meget i, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt Forbrugsforeninger og Andelsselskaber bør komme ind under en Aktielov eller ikke. Det er et Spørgsmaal, som bør tages under Overvejelse. Ved den Kommission, der blev nedsat vistnok 1901, blev dette Spørgsmaal ikke berørt, men jeg synes, det i ethvert Tilfælde bør gøres til Genstand for en Forhandling, om man ikke her bør fastsætte nogle Fællesregler.

Det næste Spørgsmaal, man kunde tænke sig, er Spørgsmaalet om en Banklovgivning. Saa vidt man rent skønsmæssigt kan se, vil Forholdet blive det, at Sparekasserne ville forblive under Indenrigsministeriet, hvorimod Bankerne ville komme ind under Handelsministeriet, og for saa vidt maa Spørgsmaalet om Forholdet imellem Sparekasselovgivningen og Bankerne gøres til Genstand for en Forhandling mellem de to Ministerier.

For Søfartens Vedkommende er der det store Spørgsmaal om Navigationsundervisning og Sønæring at behandle. Det har været brændende i lang Tid og maa sikkert afgøres hurtigst muligt. Der er endvidere Spørgsmaalet om Lastelinien for Dampere. Da omtrent hele den civiliserede Verden er gaaet med til en saadan, ville vi heller ikke i Længden kunne holde os udenfor. Jeg mener ogsaa, at en moderat Lastelinie vil det være fornuftigt for Søfarten at faa indført. Endelig er der det gamle Spørgsmaal om Konsulatafgiften. Jeg lægger ikke Skjul paa, at man stadig indenfor Søfarten haaber paa, at denne trykkende Byrde maa kunne blive lettet for den. Tiden er ikke særlig til at gaa til den Slags Ting, men man maa haabe, at det indenfor en rimelig Tid maa kunne lykkes at blive af med Konsulatafgiften og faa indført passende Gebyrer som Vederlag overfor Konsuler og andre, naar Skibsfarten og Handelen benytte

sig af deres Assistance. Det skulde nogenlunde, om ikke fuldt ud, kunne ækvivalere det Tab, Konsulatafgiftens Ophævelse vil repræsentere paa Finansloven, omkring et Par Hundredtusind Kroner.

Jeg tror ikke, der er mere for mig at udtale. Jeg skal som sagt takke for den velvillige Modtagelse, Ministeriet har faaet indenfor Tinget. Jeg haaber paa, at jeg maa faa Tingets velvillige Øre overfor de berettigede Krav, som kunne gøres gældende fra de forskellige Erhverv indenfor Handel, Søfart og Industri.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wilmann: Da min ærede Partifælle, det ærede Medlem for Skanderborg Amts 5te Valgkreds (Jacob Christensen), er forhindret i at være til Stede her i Dag, skal jeg efter hans Ønske, foranlediget ved en Udtalelse af den højtærede Trafikminister, oplyse, at Spørgsmaalet om Anlæg af Svejlbæk Holdeplads først tilspidsedes til endelig Afslutning ved en Forhandling mellem en af Statsbanerne udsendt Ingeniør og et af Beboerne valgt Udvalg i et Møde, som afholdtes i Svejlbæk den 23. Oktober, altsaa efter at det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) i sidste Uge og for tredje Gang havde omtalt dette Spørgsmaal her i Tinget.

Borgbjerg: Maa det være mig tilladt baade som københavnsk Folketingsmand og som københavnsk Borgerrepræsentant at udtale min Glæde over det Løfte, som Indenrigsministeren fremsatte her i Lørdags angaaende en ny københavnsk kommunal Skattelov. Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at det ikke er nok at give Skatteprocenten fri. Deri er jeg ganske enig med ham. Det gælder om ogsaa at faa nye Regler, vel at mærke gode, retfærdige Regler, først og fremmest en stigende Skala, saaledes som de ogsaa have i Provinserne, og dernæst have vi ogsaa fra Københavns Kommunalbestyrelses Side ønsket en kommunal Formueskat. Jeg ved, at et af Ministeriets Medlemmer selv er meget stemt for en saadan kommunal Formueskat. Jeg udtaler min Glæde over Indenrigsministerens Løfte, og jeg haaber, det maa blive virkeliggjort saa hurtigt som muligt. Jeg ser i dette Tilsagn til Københavns Kommune om en retfærdig Skatteordning — en lige saa retfærdig som den, de have ude i Provinserne — et Tilsagn